

lig skulde bygges, var den bygget alfor lille; han fremdrog saaledes, at der kun kunde ligge 3 temmelig smaa Dampskibe i Havnen. Jeg forstaar ikke, hvorfra det erede Medlem har den Beregning, thi efter hvad der er mig fortalt af Mand, som bo paa Stedet, saa udgjor Havnens Fladeindhold indensfor Dæmningerne 10 Ddr. Land. Det maa dog være 3 mærkelige Skibe, som det erede Medlem har tænkt sig, skulde udfylde dette Fladeindhold. Jeg forstaar det ikke, men dersom Havnens Fladeindhold er 10 Ddr. Land, saa maa den ogsaa være stor nok til at rumme temmelig mange af de Skibe, der kunne gaa derind. Det forekommer mig, at naar Havnen er færdig, saa vil en stor Del af den Trafik, der nu gaar ad andre Bete, gaa ud af Havnen, selv om endog Jernbanen ikke er færdig. Alt det restlydte Jedefvæg — det Meste af det fedes om Vintertiden — maa nu søge Marked i Hamborg og Kjøbenhavn, hvorimod det, naar Havnen bliver færdig, maa søge Marked i England, og vi have jo allerede hørt, at England er det bedste og naturligste Marked for Sylland. Med Hensyn til Jernbaneanlægget skal jeg støtte den Betragtning, der er gjort gjældende af det erede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Cavenius) af et saadant Anlæg, der kan komme til at stiffe Nytte og gaa for kommende Generationer, formentlig ikke bør udsæres for Penge, der udføres som Skat, men at det vilde være rigtigt, at det blev udsørt for Penge, der bleve tilvejebragte ved Laan, og navnlig har jeg tænkt mig, om det ikke kunde være rigtigt at forny idetmindste en Del af de nu til Industrielse bestemte Kreditbeviser, og at Pengene til Anlægets Udførelse paa denne Maade bleve tilvejebragte. Det erede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dre Valgfreds vil standse med disse Jernbaneanlæg; det er i mine Tanker en besynderlig Fremgangsmaade. Jeg har aldrig nogenstunde før hørt, at en dansk Rigsdag har vedtaget en Lov, og at en kommende Rigsdag har nægtet Midlerne til Lovens Udførelse. Det erede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (Laurer) vilde rigtig nok ikke standse, men udsætte en Del af Baneanlægget. Jeg anser imidlertid dette idetmindste omtrent lig med en

Standsnings; thi naar Rigsdagen iaar forandrer, den engang vedtagne Lov, og vedtager at udsætte Anlægget, hvad borger os da for, at den ikke, naar den Tid kommer, da Anlægget skal paabegyndes, atter vedtager en Udættelse og saa fremdeles? Man har sagt, at Jernbaneanlægene i Vestjylland ikke vilde forente sig; det kan gjerne være, jeg skal ikke bestræbe, at de ikke vilde forente sig direkte, men det indirekte Udbytte deraf for Vestjyllands fremtidige Udvikling kunde være saa stort, at Staten igjennem den store Skatteerne fik gode Renter af Pengene. Jeg skal ikke alene omtale den aandelige Udvikling, som en bedre Kommunikation beforder. Befolkningen i Vestjylland lever og dør paa det Sted, man kan gjerne sige paa den samme Met, hvor den fødes. Det er kun en meget lille Del af Befolkningen, som faar Læstighed til at se sig rigtig om i Livet, men derved blive ofte ensidige Betragtninger gjort gjældende hos Befolkningen. Naar den derimod kommer i Berøring med Befolkningen i andre Egne, da foregaar der derved en meget raskere Udvikling, og Befolkningen faar et helt andet Syn paa Forholdene, end den nu, saaledes som Kommunikationsmidlerne ere, kan have. Jernbanens Gavn for den materielle Udvikling behøver jeg ikke at fremdrage; den er allerede saa ofte fremdraaget, at videre Udtalelse derom er overlødig. Jeg skal kun sige, at den store Udførsel af Kreaturer, Heste og Svin fra Sylland nu ikke kan ske i saa stort Maal og med de Fordere, som den vilde ske, dersom vi havde en Jernbane. Hvor meget mener man ikke, at jaavel det fede som det magre Kvæg taber ved at skulle gaa paa deres sine Ben ligesaa Thy og til Hamborg? Der er en Betragtning, som har gjort sig gjældende for mig ved Havneanlægget ved Esbjerg og Jernbaneanlægget i Vestjylland. Nu er det meget almindeligt i Vestjylland, at en stor Del af Handelen gaar paa Hamborg og saaledes paa Lybsland. Jo længere vi udsætte disse to Foretagender, jo mere vil det blive Tilfældet, at Hamborg vil vedblive at være Sydernes Hovedmarked, altsaa, jo længere vi udsætte disse 2 store Foretagender, desto mere befordre vi Lybskernes Formue, men jeg veed ikke, om det kan siges,